

моитѣ приятелски и много настойчиви увѣщания.

Въ втората книжка на сп. **Народъ и Армия** Йовковъ напечата **Отвѣдъ**. Въ петата книжка Йорданъ Йовковъ напечата **Първата победа**, въ шеста и седма книга — **Кайпа**, въ следващитѣ книжки — **Ношитѣ край Одринъ**.

Два голѣми разкази щѣше да напише още Йовковъ тогава — единиятъ подъ заглавие **Холерата** и другиятъ — **Бунтътъ**. На много пѣти той ми разказваше по нѣщо отъ тия сюжети. До последно време и при всѣка среща азъ му напомняхъ, че трѣбва да засѣдне и напише тия нѣща. Не зная дали не е започвалъ да ги пише, нито какво е оставилъ довършено и недовършено. Другарката на Йовкова носи достойно неговото име и тя ми даде точната дата на раждането. Но избѣгнахъ да засѣгамъ повече отъ живота и творчеството на поета, защото искамъ да се огранича само съ лични спомени за Йовкова и нѣкои негови писма до мене, като се докосна и до нѣкои сътрудници на **Народъ и Армия**, тогава другари по оръжие на Йовкова — противъ страшния погромъ на 1913 година.

Въ **Холерата** Йовковъ щѣше да предаде призрака на тази ужасна напасть и всичкитѣ страдания на въоръжения народъ край Чаталджа. Въ **Бунта** Йовковъ искаше да нарисува недѣжитѣ и призрацитѣ на недоволството.

Единъ неизвестенъ дотогава за мене сътрудникъ стана Ив. П. Йончевъ. Роденъ въ известното софийско село Бояна, Йончевъ ми бѣ доведенъ